

Krajský úřad Jihomoravského kraje
Odbor územního plánování a stavebního řádu
Žerotínovo náměstí 3/5, 601 82 Brno

Č.j. JMK 5173/2011

SpZn. S-JMK 5173/2011/OÚPSŘ

Brno 09.03.2011

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

**Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno na úřední desce Krajského úřadu
Jihomoravského kraje na dobu nejméně 15-ti dnů.**

Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

Zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup dne:

R o z h o d n u t í

Městský úřad Olešnice, odbor stavební úřad I. stupně (dále jen stavební úřad) rozhodnutím ze dne 23.11.2010 č.j. DMOL 919/2010, Sp.zn. SMOL 509/2010 SÚ/10, výrokem označeným č. I. výrokové části rozhodl, podle ustanovení § 92 zákona č. 183/2006Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon), o umístění stavby „fotovoltaická elektrárna Ústup – etapa 2.“ (dále jen stavba) na pozemcích p.č. 398/2, 405/2, 405/1, 400, PK 401, PK 403 v k.ú. Ústup. Účastníkem řízení dle ustanovení § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen správní řád), tj. žadatelem o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby byla společnost EL-INSTA Czech s r.o., se sídlem Jízdárenská 227, 664 62 Hrušovany u Brna, IČO: 26259761 (dále jen žadatel).

Proti citovanému rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 23.11.2010 č.j. DMOL 919/2010, Sp.zn. SMOL 509/2010 SÚ/10, podali odvolání Yvona Okáčová, bytem Křtěnovská 309, 679 74 Olešnice a JUDr. Přemysl Okáč, bytem Čápkova 46, 602 00 Brno, oba zastoupení na základě plné moci advokátem JUDr. Radkem Ondrušem, advokátní kancelář Ondruš & Ondruš a partneři, se sídlem Těsnohlídkova 9, 613 00 Brno.

Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen KrÚ) jako nejbližší nadřízený správní orgán ve smyslu ustanovení § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen správní řád), jehož působnost je založena ustanovením § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, v platném znění je ve smyslu ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu příslušným odvolacím orgánem.

KrÚ, po přezkoumání napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu rozhodl takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání

z a m í t á

a odvoláním napadené územní rozhodnutí o umístění stavby vydané pod označením výroku č. I rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 23.11.2010 č.j. DMOL 919/2010, Sp.zn. SMOL 509/2010 SÚ/10 se **p o t v r z u j e .**

Odůvodnění:

Ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že by mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Ustanovení § 82 správního řádu stanoví, že odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřipustné. Podle § 82 odst. 2 správního řádu musí odvolání obsahovat mimo jiné i údaj o tom, v čem je spatřován rozpor rozhodnutí, resp. řízení, jež mu předcházelo, s právními předpisy. Tvrzením odvolatele vyjádřeným v odvolání však není odvolací správní orgán vázán a odvoláním napadené rozhodnutí včetně předchozího řízení přezkoumá z hlediska souladu s právními předpisy v celém rozsahu. Souladem rozhodnutí s právními předpisy se přitom rozumí i soulad se základními zásadami činnosti správních orgánů, zakotvenými ve správním řádu. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí.

Rozhodnutí ze dne 23.11.2010 č.j. DMOL 919/2010, Sp.zn. SMOL 509/2010 SÚ/10, stavební úřad vydal na podkladě provedení územního řízení o umístění stavby, spojeného ve smyslu ustanovení § 78 odst. 1 stavebního zákona a ustanovení § 140 správního řádu se stavebním řízením. Výrokem označeným č. I. výrokové části citovaného rozhodnutí rozhodl stavební úřad podle § 92 stavebního zákona o umístění výše uvedené stavby. Výrokem č. II. citovaného rozhodnutí stavební úřad podle ustanovení § 115 stavebního zákona výše uvedenou stavbu povolil.

V uplatněném odvolání odvolatelé uvedli, že se odvolávají cit.:“do všech výroků napadeného rozhodnutí“, tj. jak proti rozhodnutí o umístění stavby, **které je podmiňujícím výrokem**, tak i proti stavebnímu povolení, **které je navazujícím výrokem**. Na podkladě těchto skutečností stavební úřad, před předáním věci KrÚ, odvolací řízení ve věci odvolání proti stavebnímu povolení přerušil podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. e) správního řádu ve vazbě na ustanovení § 140 odst. 7 správního řádu, usnesením ze dne 13.12.2010 č.j. DMOL 971/2010, sp.zn. SMOL 509/2010 SÚ/13, které nabylo právní moci dne 8.1.2011, do doby skončení řízení o odvolání proti územnímu rozhodnutí o umístění stavby.

Ve vazbě na předchozí přistoupil KrÚ k provedení odvolacího řízení ve věci rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 23.11.2010 č.j. DMOL 919/2010, Sp.zn. SMOL 509/2010 SÚ/10, a to v části výše specifikovaného výroku č. I., tj. v části vydaného územního rozhodnutí o umístění stavby (dále jen napadené územní rozhodnutí). Předmětem tohoto odvolacího řízení a rozhodnutí tak není přezkoumání stavebního povolení stavby, vydaného v rámci napadeného rozhodnutí v části označené č. II. výroku prvoinstančního rozhodnutí.

Odvolací orgán nejprve posoudil, zda odvolání bylo podáno oprávněným subjektem, to znamená účastníkem řízení a zda bylo podáno včas, tj. v 15-ti denní odvolací lhůtě od

doručení rozhodnutí. Z prvoinstančního spisového materiálu stavebního úřadu bylo zjištěno, že podmínky řádně a včas podaného odvolání byly odvolatelem splněny.

V uplatněném odvolání odvolatelé uvádějí, cit.:

I.

„Napadené rozhodnutí je dílem nezákonné a dílem nepřezkoumatelné, kdy následující vady řízení včetně vad samotného rozhodnutí způsobují jeho nezákonnost; k daným vadám je nutno přihlížet z moci úřední.

Jak odvolatel uváděl již ve veškeré předchozí korespondenci a ve všech svých podáních, předmětná stavba je pouze součástí zamýšlené celkové stavby fotovoltaické elektrárny v daném místě. Odvolatel opakovaně namítal, že stavebník stavbu záměrně a účelově rozdělil na dvě etapy tak, aby se vyhnul zákonným povinnostem, jež by pro něj vyplývaly z příslušných předpisů, pokud by svůj záměr stavebnímu úřadu a dotčeným orgánům prezentoval jako celek, o němž se zde bezpochyby jedná (požadavky ochrany přírody a krajiny, EIA, IPPC). Stavebník využil toliko okolnosti, že na pozemek, na němž byla povolena tzv. první etapa FVE již územní plán pamatuje jako na prostor určený účelově pro výrobu.

Jak vyplývá z podané žádosti i z napadeného rozhodnutí, obě etapy na sebe stavebně, konstrukčně i využitím bezprostředně navazují, tvoří jeden funkční celek. Nepřihlédl-li stavební úřad v tomto ohledu, ač jde o skutečnost jasně plynoucí ze spisu, k tomu, že stavebník svým postupem obchází zákon, vyhýbá se plnění svých zákonných povinností a rozmělněním stavby na dvě části mate dotčené orgány i ostatní účastníky řízení, jde o vadu, jež sama o sobě zakládá nezákonnost jeho postupu i samotného tímto odvoláním napadeného rozhodnutí.

V případě této stavby stavební úřad měl údajně spojit řízení o umístění stavby se stavebním řízením a to usnesením ze dne 1. 6. 2010, vydané ve stejný den, kdy stavebník podal na stavební úřad svou žádost. I když je účastníkovi známo, že usnesení o spojení věci se pouze vyznačuje ve spise, je stavební úřad povinen o vydání takového rozhodnutí všechny známé účastníky písemně vyrozumět. Takový úkon však nebyl vůči účastníkům učiněn. Pokud by tak stavební úřad učinil, účastník by nepochybně využil opravných prostředků k napadení daného postupu, neboť se domnívá, že v daném případě nejsou splněny podmínky dané ust. § 78 st.zák. pro spojení územního a stavebního řízení, a to s ohledem na rozsah plánované zástavby (pohledově jde o plochu odpovídající více než polovině zastaveného území obce), jež je bezpochyby významným zásahem do krajinného rázu okolí obce, bez ohledu na další skutečnosti (zejména změna vodních poměrů v důsledku zástavby tak velké plochy orné půdy). Vyjádření dotčeného orgánu přírody a krajiny tuto skutečnost nijak nepokrývá, neboť v důsledku účelového formálního rozdělení stavby se mohl tento vyjádřit pouze dílčím způsobem, aniž by byl upozorněn a aniž by reflektoval, že záměr stavebníka bude ve skutečnosti realizován v rozsahu daleko větším.

Právo tvořící zároveň povinnost ve smyslu veřejnoprávním dotčených orgánů vyjádřit se ke stavbě pak bylo uvedeným rozdělením okleštěno na podobu maximálně formální, nerespektující skutečný stav věci a okolnosti pro zaujetí jejich stanoviska rozhodné z hlediska dodržení podmínek stanovených obecně závaznými právními předpisy i ochrany veřejného zájmu. Stanoviska, na jejichž základě tak následně stavební úřad vydal napadené rozhodnutí a na něž se při vypořádání námitek odvolává, jsou tak v konečném důsledku nezákonná a pro závěr o souladu stavby se zákonem nedostatečná. V daném případě účastník namítá na straně stavebního úřadu

porušení zásady legitimního očekávání dle ust. § 2 odst. 4 s.ř., neboť je mu z dosavadní praxe stavebních úřadů na území Jihomoravského kraje známo, že v případě fotovoltaických elektráren nejsou známy případy spojení územního a stavebního řízení, které probíhá vždy odděleně. Pokud v daném případě stavební úřad daná řízení spojil, navíc za situace, kdy podmínky v území nejsou jednoznačné, je nadřízený správní úřad povinen zkoumat, proč takto stavební úřad učinil. Schválí-li jeho postup jako důvodný, vytvoří tak v podmínkách Jihomoravského kraje precedens, podle kterého bude nutno dle ust. § 2 odst. 4 s.ř. spojovat územní a stavební řízení v případech staveb FVE všude tam, kde pro to budou shodné či obdobné podmínky. Stávající praxe na území kraje je však opačná.

V případě dané stavby je zřejmé, že se stavba svým celkovým zamýšleným rozsahem, jakož i charakterem dotkne ochrany přírody a krajiny. Z průběhu spojeného řízení je zřejmé, že stavební úřad nevyrozuměl o konání územního řízení občanská sdružení zabývající se ochranou přírody a krajiny tak, aby se tato mohla vyjádřit k zamýšlené stavbě. Tímto došlo k opomenutí zákonných účastníků řízení.

Dle názoru účastníka se stavební úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně nevypořádal s otázkou poměrů v území, kdy námitku účastníka odmítl prostou negací bez vyčerpávajícího odůvodnění obsahující sofistikovaný právní názor opřený o řádnou argumentaci. Konstatování, že nemůže dojít k infiltraci nebo znečištění studny odvolatelů, protože poměry v území jsou jiné a sklon svahu je směřován na druhou stranu považují odvolatelé za skandální. Kromě dalšího je z něj zřejmé, že stavební úřad zanedbal svou povinnost řádně zjistit v rámci místního šetření poměry v území, pokud vůbec místní šetření provedl. Naopak, sklon svahu, na němž má proběhnout stavba, je ve směru, v němž se v bezprostřední blízkosti nacházejí nemovitosti odvolatelů, plánovaná přístupová komunikace ke stavbě s jejich pozemkem bezprostředně souvisí.

Účastník namítal, že je běžnou praxí provozu FVE jejich noční nasvěcování s cílem zvýšení jejich produkce v nočních hodinách při využití rozdílů výkupních a prodejních cen el. energie. I když tato námitka v řízení zazněla, nalézací stavební úřad v napadeném rozhodnutí nestanovil stavebníkovi jako podmínku striktní zákaz nepřirozeného osvitu v nočních hodinách.

Obdobně nedostatečně se stavební úřad vypořádal s námitkou osvitu nemovitostí účastníků odrazem světla od panelů, kdy tuto námitku negoval odkazem na izolační zeleň, aniž by stavebníkovi uložil formu jejího osazení, přičemž odkaz na jiné správní rozhodnutí zde nepostačí, neboť ani tímto odkazem se příslušné rozhodnutí krajského úřadu součástí výrokové části nestává. Účastníci nemohou čekat, až tato zeleň vzroste, kdy nalézací správní úřad měl stavebníkovi uložit provedení takových stavebních opatření, aby byla mimo vší pochybnost vyloučena předmětná imise.

K posouzení rozsahu případných imisí založených buď umělým osvitom panelů nebo světelným odrazem od nich měl nalézací správní úřad provést důkaz studií daného osvitu, která však nebyla provedena.

Účastníci řízení opakovaně namítali zhoršení pohody bydlení, zejména pak zhoršení výhledu, negativní dopady stavby vzdálené několik metrů od jejich nemovitostí a zásadní snížení hodnoty jejich nemovitostí v důsledku předmětné stavby. Účastníkům je známo, že celá řada stavebních úřadů ve své rozhodovací činnosti upřednostňuje ochranu občanské vybavenosti před průmyslovou výstavbou, kdy dle ust. § 2 odst.4 s.ř. účastníci očekávají, že tyto jejich oprávněné námitky budou

zohledněny i v tomto případě. V případě výzvy správního úřadu jsou připraveni předložit obdobná rozhodnutí v rámci jihomoravského kraje, kde stavební úřady zamítly žádosti o vydání územního rozhodnutí z důvodu námitek majitelů stávajících nemovitostí na zhoršení pohody bydlení a snížení hodnoty jejich nemovitostí. V tomto směru je nadřazený správní úřad povinen zajistit jednotnou aplikaci obecně závazných právních předpisů.

Názor stavebního úřadu, pokud se týče využívání nemovitostí odvolatelů na „terapii s lidmi“ je v daném ohledu zcela irelevantní, stejně jako zcestný a pouze ilustruje neznalost stavebního úřadu, pokud jde o limity využití území. Základem činnosti stěžovatelů je terapie se zvířaty, a to v prostředí, jež je jim vlastní, v němž žijí. Jedná se přitom zejména o hospodářská zvířata, jež jsou pravidelně ustájena a chována v nemovitostech vymezených pro výrobu. Termín zemědělská prvovýroba je tradiční, neměnnou a obsahově konstantní součástí stavebního práva: Naopak ustájení a chování hospodářských zvířat na jiných plochách je v rozporu s obecně technickými požadavky na výstavbu, stejně jako práce s nimi. Byť má v daném případě podobu služby, již lze označit za sociální, toto označení je sice obsahově výstižné, ve skutečnosti však pouze neformální. Kůň, stejně jako lama, není zvířetem, jež by bylo možné převážet ke klientům terapie tak jako micinku v přepravce, nadto je důležitou a imanentní součástí terapeutického procesu pozorování zvířete v jeho domově, v prostředí, ve kterém žije, péče o něj i o toto prostředí.

S ohledem na využívání hospodářských zvířat se tak proces chtíc nechťic musí odehrávat v prostředí, jež je tradičně vnímáno jako výrobní.

Pokud jde o nijak skrytou výzvu k uvedení činnosti odvolatelů do souladu se zákony, i s ohledem na shora uvedené vysvětlení se proti ní musejí odvolatelé ohradit. Odvolatelé provozují svou činnost v souladu se zákonem a nesnaží se jej nijak obejít, na rozdíl od žadatele, jejich činnost neohrožuje ani nezatěžuje okolí a nemění krajinný ráz obce.

V případě dané stavby je zřejmé, že se bude jednat o průmyslový oplocený areál s vnitřními účelovými komunikacemi. Stavební úřad v rámci napadeného rozhodnutí neřešil napojení předmětných komunikací na silniční síť jakož ani způsob sjezdů ke stavbě z přilehlé komunikace.

Obdobně nebyla řešena otázka manipulačních prostor pro obsluhu FVE v dané stavbě, zejména pak řešení otázky likvidace odpadních vod z dané stavby, jakož i napojení na stávající inženýrské sítě.

Z charakteru stavby je zřejmé, že tato je v převážné většině tvořena fotovoltaickými panely. V rámci řízení nebyla řešena otázka požární bezpečnosti včetně stanovení požárně nebezpečných prostorů. Pouhý souhlas HZS jako dotčeného správního úřadu nemůže vyřešit abscentující vymezení požárně nebezpečných prostor.

Napadené rozhodnutí neobsahuje plán kontrolních prohlídek stavby, kdy v podmínkách není rozvedeno, co se myslí jednotlivými etapami stavby tak, aby bylo možno jednoznačně odvodit termíny kontrolních prohlídek stavby. V tomto směru je napadené rozhodnutí ve výrokové části neurčité a proto nepřezkoumatelné.

Po stránce formální vykazuje napadené rozhodnutí celou řadu vad způsobující jeho nesrozumitelnost. I když je z výrokové části zřejmé, co je základním obsahem výroků, tedy vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení, jsou podmínky umístění a provedení stavby formulovány velmi obecně, zčásti nesrozumitelně a částečně doslovným převzetím obsahu stanovisek aniž by nalézací správní úřad tyto podmínky jednoznačně a formulačně srozumitelně uvedl. Za stávající situace považuje účastník výrokovou část za zcela nesrozumitelnou, kdy není jasné, co je podmínkou umístění či provedení stavby a co dispozitivním názorem dotčeného správního úřadu. Za

dané situace by měl nadřízený správní úřad minimálně z daného důvodu napadené rozhodnutí zrušit a vrátit k přepracování tak, aby z podmínek byly vyloučeny neurčité odkazy na dodržování právních předpisů a zejména zpřesnění použitých neurčitých pojmů jako např. vymezení jednotlivých etap tak, aby obsah výrokové části byl zcela jednoznačný a srozumitelný.

II.

Ze shora uvedených důvodů účastníci dovozují, že nalézací správní úřad napadeným rozhodnutím, jakož i řízením, jež mu předcházelo porušil zásadu zákonnosti dle ust. § 2 odst. 1 s. ř. tím, že napadené rozhodnutí vydal způsobem odporujícím zákonu na základě nedostatečně zjištěného stavu věci, čímž porušil zásadu materiální pravdy dle ust. § 3 s. ř. způsobem a formou, který se odlišuje od postupu jiných správních úřadů ve srovnatelných případech, čímž navíc porušil i zásadu legitimního očekávání. Je na nadřízeném správním úřadu aby posoudil, do jaké míry mohou dané skutečnosti odůvodnit pochybnosti o nepodjatosti oprávněných úředních osob ve vztahu k věci s přihlédnutím k rychlosti řízení a neobvyklosti některých procesních kroků nalézacího správního úřadu.

Ze všech shora uvedených důvodů pak navrhuji,

- aby odvolací správní úřad napadené rozhodnutí změnil tak, že se žádosti o vydání územního rozhodnutí a stavebního řízení zamítají nebo*
- aby odvolací správní úřad napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil nalézacímu správnímu úřadu k novému řízení a rozhodnutí.*

Na závěr nutno konstatovat, že nad rámec daných důvodů je nadřízený správní úřad povinen napadené rozhodnutí zkoumat i z pohledu veřejného zájmu, který odůvodňuje zrušení napadeného rozhodnutí v rámci odvolacího řízení i jiných než namítaných důvodů.

Stejně tak je nadřízený správní úřad povinen zkoumat, zda se nalézací správní úřad důsledně vypořádal se všemi námitkami účastníků, kdy opomenutí byť jen jediné námítky zakládá v souladu s ustálenou judikaturou NSS nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, kdy za vypořádání se s námitkou se nepovažuje její prostá negace, nýbrž sofistikované odůvodnění obsahující úvahu správního úřadu, kterou byl při svém rozhodování veden, opírající se o doložitelnou judikaturu či doktrinární popř. autentické výklady.“

V návaznosti na výše uvedené přistoupil KrÚ k přezkoumání napadeného územního rozhodnutí na podkladě předloženého spisového materiálu, který mu byl doručen dne 31.8.2010 a jako příslušný odvolací orgán, zjistil následující:

Podáním ze dne 31.5.2010 požádal žadatel stavební úřad o vydání územního rozhodnutí o umístění výše uvedené stavby a podáním z téhož dne požádal žadatel stavební úřad o stavební povolení na tuto stavbu. Stavební úřad usnesením ze dne 1.6.2010 č.j. DMOL 512/2010 sp. zn. SMOL 509/2010 SÚ/3 poznamenaným do spisu dne 1.6.2010 rozhodl ve smyslu ustanovení § 78 odst. 1 stavebního zákona a ustanovení § 140 správního řádu

o spojení územního řízení o umístění stavby se stavebním řízením. Následně opatřením ze dne 7.6.2010 č.j. DMOL 515/2010 sp.zn. 509/2010 SÚ/5 oznámil zahájení spojeného územního a stavebního řízení účastníkům řízení a dotčeným orgánům, vyrozuměl je, že usnesením ze dne 1.6.2010 č.j. DMOL 512/2010 sp. zn. SMOL 509/2010 SÚ/3 rozhodl ve smyslu ustanovení § 78 odst. 1 stavebního zákona a ustanovení § 140 správního řádu o spojení územního řízení o umístění stavby se stavebním řízením a stanovil k projednání předložené žádosti ústní jednání na den 9.7.2010. Odvolatelé dne 7.8.2010 stavebnímu úřadu předali k vedenému řízení své písemné námitky a ústního jednání se nezúčastnili. O průběhu jednání byl vyhotoven protokol. Následně stavební úřad usnesením ze dne 13.7.2010 č.j. DMOL 607/2010 sp.zn. SMOL 509/2010 SÚ/7 přerušil vedené řízení „do doby dořešení předběžné otázky – výsledku odvolacího řízení pro stavby fotovoltaické elektrárny Ústup – etapa 1.“ Opatřením ze dne 2.11.2010 č.j. DMOL 860/2010 sp.zn. SMOL 509/2010 SÚ/9 stavební úřad vyrozuměl účastníky řízení o možnosti nahlížet do spisu a vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Rozhodnutím ze dne 23.11.2010 č.j. DMOL 919/2010, Sp.zn. SMOL 509/2010 SÚ/10 pak jak již výše uvedeno výrokem č. I. rozhodnutí rozhodl o umístění stavby a výrokem č. II. stavbu povolil. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 23.11.2010 č.j. DMOL 919/2010, Sp.zn. SMOL 509/2010 SÚ/10 stavební úřad nejprve uvedl údaje o žadateli, následně zrekapituloval průběh provedeného územního řízení a podklady na jejichž základě rozhodoval. Stavební úřad v rámci odůvodnění uvedl svoji úvahu o stanovení účastníků řízení. Dále se stavební úřad zabýval posouzením souladu záměru s platným územním plánem obce Ústup. V rámci odůvodnění výroku č.I. se stavební úřad zabýval vyslovením úvah, kterými byl veden při rozhodování o námitkách odvolatelů uplatněných v řízení. Proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 23.11.2010 č.j. DMOL 919/2010, Sp.zn. SMOL 509/2010 SÚ/10 se jak již výše uvedeno odvolatelé odvolali.

KrÚ k věci a k námitkám uplatněným odvolateli sděluje:

KrÚ se neztotožňuje s tvrzením odvolatelů že stavebník záměrně a účelově rozdělil stavbu na dvě etapy tak, aby se vyhnul zákonným povinnostem, jež by pro něj vyplývaly z příslušných předpisů, pokud by svůj záměr stavebnímu úřadu a dotčeným orgánům prezentoval jako celek, o nějž se zde bezpochyby jedná (požadavky ochrany přírody a krajiny, EIA, IPPC) a že svým postupem obchází zákon a svým postupem mate dotčené orgány a účastníky řízení. Jak KrÚ zjistil, 1. etapa stavby je řešena jako kompletní areál s trafostanicí, oplocením a všemi potřebnými přípojkami. Jedná se proto o naprosto samostatně provozuschopnou fotovoltaickou elektrárnu i když o menším výkonu než jaký by měla, pokud by byly realizovány obě etapy současně. Etapizace je na volbě žadatele, stavební úřad neměl žádný důvod navrhovanou etapizaci odmítnout, navíc za situace kdy 1. Etapa stavby byla plně v souladu s platným územním plánem sídelního útvaru Ústup. I když v době spojeného územního a stavebního řízení vedeného stavebním úřadem na 1. etapu stavby fotovoltaické elektrárny již byla pořizována změna č. 1 územního plánu sídelního útvaru Ústup, stavební úřad nebyl oprávněn odmítnout žádost stavebníka o umístění a povolení této stavby, požadovat po něm aby vyčkal schválení změny územního plánu sídelního útvaru a teprve po té požádal o její umístění a povolení jako celku. Za účelem rozhodnutí, zda se má výstavba fotovoltaické elektrárny v daném území vůbec připustit bylo konáno v obci Ústup referendum ve kterém se 2/3 oprávněných osob vyslovilo pro její výstavbu. Jak již výše uvedeno, v době konání spojeného územního a stavebního řízení na 1. etapu stavby byla pořizována a projednávána s občany a dotčenými orgány změna č. 1 územního plánu sídelního útvaru Ústup kde je dotčená plocha označena Z1 Ve - plocha pro výrobu elektrické energie – fotovoltaika. Je proto zcela vyloučeno, aby docházelo k matení občanů, účastníků řízení a dotčených orgánů. V textové části změny č. 1 ÚPNSÚ pod bodem č. 3 zdůvodnění

přijatého řešení je uvedeno, že změna Z 1 se nedotýká ochrany přírody a krajiny. Ke změně územního plánu odvolatelé uplatnili námitky, které zastupitelstvo obce Ústup zamítlo. Změna č. 1 ÚPNSÚ byla vydána veřejnou vyhláškou ze dne 11.5.2010 a nabyla účinnosti dne 26.5.2010. Opatření obecné povahy o schválení změny č. 1 ÚPNSÚ odvolatelé napadli žalobou, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem 6 Ao 3/2010-120 ze dne 4.8.2010 zamítl. Rovněž Ústavní soud usnesením IV.ÚS 3063/10 ze dne 7.12.2010 odmítl stížnost odvolatelů proti rozsudku Nejvyššího správního soudu č. 6 Ao 3/2010-120 ze dne 4.8.2010. Pokud se jedná o odvolateli namítané obcházení předpisů (požadavky ochrany přírody a krajiny, EIA, IPPC), KrÚ zjistil, že požadavky na ochranu přírody a krajiny byly jak ve stádiu pořizování a schvalování změny č. 1 územního plánu sídelního útvaru, tak v řízení vedeném stavebním úřadem řádně posouzeny a vždy bylo shledáno, že k dotčení těchto zájmů umístěnou stavbou nedojde. Režimu posuzování EIA podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů v platném znění by stavba nepodléhala ani pokud by byly projednávány obě její etapy jako jeden celek, neboť se v území nenacházejí žádné prvky podléhající Natuře a stavba tudíž na ně nemůže mít žádný vliv. Stavba obou etap jako jednoho celku by rovněž nepodléhala IPPC podle zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci) v platném znění. S ohledem na výše uvedené nelze hovořit o okleštění práv účastníků řízení a dotčených orgánů. Všem byl dán dostatečný prostor hájit svoje zájmy a zájmy chráněné zvláštními předpisy.

Rovněž nelze akceptovat tvrzení odvolatelů, že stavební úřad „měl údajně“ spojit územní řízení se stavebním a to usnesením ze dne 1.6.2010. Odvolatelé se o spojení řízení, jakož i o existenci usnesení o spojení řízení včas dozvěděli z oznámení o zahájení spojeného územního a stavebního řízení což vyplývá z jejich včas podaných námitek u stavebního úřadu 7.8.2010. Odvolatelé se měli možnost zúčastnit ústního jednání a seznámit se s kompletním spisovým materiálem, tedy i s usnesením o spojení územního a stavebního řízení. Bylo pouze svobodnou volbou odvolatelů, že tak neučinili. Proti usnesení poznamenanému do spisu o spojení řízení podle § 140 správního řádu žádný opravný prostředek zákon nepřipouští. KrÚ proto není známo, užití jakého opravného prostředku mají odvolatelé na mysli. Jak již výše uvedeno, změnou č. 1 územního plánu sídelního útvaru Ústup je stavbou dotčená plocha označena Z1 Ve - plocha pro výrobu elektrické energie – fotovoltaika. Stavební úřad byl oprávněn spojit územní řízení o umístění stavby s řízením stavebním neboť byly splněny podmínky ustanovení § 78 odst. 1 stavebního zákona. Spojením územního řízení o umístění stavby a stavebního řízení stavební úřad nevytvořil precedens, jak uvádějí odvolatelé. Vzhledem k tomu, že spojování územního řízení o umístění stavby a stavebního řízení je v případě fotovoltaických elektráren stavebními úřady v Jihomoravském kraji, i jiných krajích, běžně prováděno, stavební úřad postupoval zcela v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu, které požaduje, aby správní orgány při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů postupovaly obdobně, předvídatelně a nevznikaly v postupu správních orgánů neodůvodněné rozdíly, tedy v souladu se zásadou legitimního očekávání podle § 2 odst. 4 právního řádu. Rovněž je nutno upozornit na skutečnost, že stavební zákon ukládá stavebním úřadům přednostně uplatňovat zjednodušující postupy při vyřizování žádostí.

Stavební úřad v době zahájení řízení a v době vydání rozhodnutí neevidoval požadavek žádného občanského sdružení podle zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění na vyrozumění o zahajovaných správních řízeních týkajících se staveb. Ani v průběhu řízení, o němž byla veřejnost řádně informována, nevzniklo žádné občanské sdružení požadavek na svou účast v řízení zřejmě vzhledem k tomu, že se stavba zájmů, které

chrání skutečně nemůže dotknout. K záměru se kladně vyjádřil odbor tvorby a ochrany životního prostředí Městského úřadu Boskovice k tomu příslušný podle § 77 odst. 3 zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění.

Pokud se týká námitky případného nočního zasvěcování fotovoltaické elektrárny je nutno konstatovat, že odvoláním napadeným rozhodnutím nebylo umístěno zařízení, které by umožňovalo noční zasvěcování za účelem výroby el. proudu. Stavební úřad v územním řízení stanoví podmínky umístění stavby do nichž případné noční nasvěcování, které by vyžadovalo další umístění a povolení k tomu určeného zařízení, nepatří.

K námitce osvit nemovitosti odvolatelů odrazem světla od panelů KrÚ konstatuje, že tomu zabrání nejen izolační zeleň, ale že k takovému stavu vůbec nemůže dojít. Pro posouzení této otázky není nutné požadovat po stavebníkovi odborné studie nebo posudky, neboť pro její posouzení postačí základní znalosti z fyziky o úhlu dopadu a odrazu paprsku, které každý technik stavebního úřadu ovládá. Stavební úřad nesmí stavebníky nepřiměřeně zatěžovat požadavky na pořízení zcela neopodstatněných a nesmyslných podkladů, studií, posudků apod. pokud disponuje znalostmi, na základě kterých je danou věc schopen posoudit sám.

Nedůvodnou se KrÚ jeví námitka odvolatelů kterou opakovaně namítali zhoršení pohody bydlení, zejména zhoršení výhledu, negativní dopady stavby vzdálené několik metrů od jejich nemovitostí a zásadní snížení hodnoty nemovitostí. I v žádosti o přezkoumání opatření obecné povahy, kterým byla vydána změna č. I. územního plánu sídelního útvaru odvolatelé uvedli, že jsou vlastníky pozemku p.č. 87/16 v k.ú. Ústup a že tuto nemovitost užívají k bydlení a pro chov domácích zvířat a že se v obci Ústup trvale zdržují. Jak KrÚ zjistil, jedná se o objekt na p.č. 43/1 (zastavěná plocha), který byl povolen rozhodnutím odboru výstavby ONV v Blansku dne 24.9.1965 č.j. Výst.-1830/65/Ke Čsl. státnímu statku Olešnice jako odchovna mladého dobytka pro 120 ks a nikdy nebyly povoleny stavební úpravy tohoto objektu, které by umožňovaly bydlení, ani změna užívání, byť části tohoto objektu, pro bydlení. Objekt včetně pozemku p.č. 87/16 se navíc nachází v lokalitě určené platným územním plánem sídelního útvaru obce Olešnice pro výrobu, kde není funkce bydlení a služeb ani podmíněně přípustná. Za daného stavu, kdy odvolatelé vlastní odchovnu mladého dobytka a pozemek v ploše určené pro výrobu, je dokazování snížení pohody bydlení a na to návazné snížení hodnoty nemovitostí, jakož i vliv stavby na odvolateli provozované služby (hypoterapie, canisterapie apod.), bezpředmětné. Stavební úřad nemohl v řízení o umístění stavby posuzovat vliv umístěvané stavby na stavbu, jejíž stavební úpravy a změna jejího užívání byly provedeny bez předchozího povolení nebo souhlasu stavebního úřadu. Na nepovolené stavební úpravy objektu odchovny mladého dobytka je stavebním úřadem vedeno řízení podle § 129 stavebního zákona, jehož výsledek nelze předjímat. Je plně na odvolatelích, aby před stavebním úřadem prokázali soulad stavby s veřejným zájmem. Posuzováním této otázky se nemohl stavební úřad zabývat v řízení o umístění stavby a nemůže se jím zabývat ani KrÚ v rámci tohoto odvolacího řízení. Současný platný právní stav nemovitostí odvolatelů je odchovna mladého dobytka na pozemku určeném platným územním plánem pro výrobu a jako na takový nemůže mít napadeným rozhodnutím umístěná stavba žádný negativní vliv.

Oplocený areál stavby neobsahuje žádné vnitřní zpevněné účelové komunikace a celá plocha zůstává i nadále jako trvalá travní plocha a jako taková bude udržována. Mimo vlastní výstavbu nebude do areálu stavby vjížděno. Fotovoltaická elektrárna je bezobslužná, bez trvalého pohybu osob. Otázka napojení na inženýrské sítě je řešena. Likvidace dešťových vod je řešena vsakem, odpadní vody nebudou produkovány. Požárně bezpečnostní řešení je součástí projektové dokumentace. Požárně nebezpečný prostor nepřesahuje oplocený areál stavby a nezasahuje tak do cizích pozemků.

Rozhodnutí o námitce týkající se plánu kontrolních prohlídek stavby nenáleží do stádia odvolacího řízení proti umístění stavby.

Ze spisu je jednoznačně patrné, že předepsané ústní jednání proběhlo dne 9.7.2010 a byl o jeho průběhu sepsán protokol. O termínu konání ústního jednání se odvolatelé včas dozvěděli, stavebnímu úřadu svoje námitky předložili, ale ústního jednání se nezúčastnili. Odvolatelé nevyužili ani možnosti seznámit se s doplněným spisovým materiálem před vydáním rozhodnutí, i když na tuto možnost byli stavebním úřadem upozorněni opatřením ze dne ze dne 2.11.2010 č.j. DMOL 860/2010 sp.zn. SMOL 509/2010 SÚ/9. Odvolatelé, stejně jako při projednávání 1. etapy stavby, se stavebním úřadem v řízení nespolečně pracovali tak, jak předpokládá správní řád. Ve svém odvolání odvolatelé účelovým výkladem správního řádu a stavebního zákona, včetně neurčitosti poukazování na údajné nezákonnosti dovozují pochybení stavebního úřadu a domnělé porušení zákonů s cílem zrušení napadeného územního rozhodnutí. Na takový postup KrÚ nemůže přistoupit, neboť se jedná o stavbu, která je zcela v souladu s platnou územně plánovací dokumentací, je v území přípustná a realizovatelná aniž by omezila práva a oprávněné zájmy odvolatelů. Podmínky dotčených orgánů stavební úřad není oprávněn přezkoumávat ani přeformulovávat či dovysvětlovat, pouze je zkoordinuje a je povinen tyto podmínky do svého rozhodnutí doslovně převzít.

V postupu stavebního úřadu nebyly shledány vady, které by vedly ke zrušení rozhodnutí. Veřejný zájem, chráněný obecně závaznými právními předpisy, nebyl dotčen. Na věci nic nemění současná změna názorů na fotovoltaické elektrárny publikovaná ve sdělovacích prostředcích. Pokud tato změna názorů nebyla doposud vtělena do obecně závazných právních předpisů, nemají správní orgány důvod, při splnění všech předepsaných náležitostí žadatelem, navrhovanou stavbu odmítnout. KrÚ shledal odvoláním napadené rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 23.11.2010 č.j. DMOL 919/2010, Sp.zn. SMOL 509/2010 SÚ/10, v části týkající se výroku o umístění stavby, za zcela srozumitelné, plně odůvodněné, zákonné a vydané na základě úplně zjištěného stavu věci. KrÚ s odůvodněním výše uvedeného rozhodnutí v této části souhlasí.

Po přezkoumání celé záležitosti KrÚ rozhodl jak ve výroku uvedeno.

Poučení o opravném prostředku :

Podle ustanovení §91 odst 1 správního řádu se proti rozhodnutí o odvolání nelze dále odvolat.

Otisk úředního razítka

Ing.arch. Eva H a m r l o v á v. r.
vedoucí odboru

Rozdělovník:**Účastníci řízení dle § 85 ods.1 stavebního zákona**

El. INSTA Czech s.r.o. , Jízdárenská 227, 664 62 Hrušovany u Brna, IČO: 26259761,
Obec Ústup

Účastníci řízení dle § 85 ods.2 stavebního zákona (veřejnou vyhláškou)

Jihomoravský kraj, majetkový odbor KrÚ, Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno
Olga Greifeneder, Axmanova 529/9, 623 00 Brno, zastoupená Taťánou Drybčákovou,
Jírovčová 542/7, Brno

Petr Šulc, Družstevní 356, 569 92 Bystré

Jiří Havránek, Ústup 38, 679 74 Olešnice

JUDr. Přemysl Okáč, Čápkova 46, 602 00 Brno, zastoupený advokátem JUDr. Radkem
Ondrušem, advokátní kancelář Ondruš & Ondruš a partneři, se sídlem Těsnohlídkova 9,
613 00 Brno,

Yvona Okáčová, Křtěnovská 309, 679 74 Olešnice, zastoupená advokátem JUDr. Radkem
Ondrušem, advokátní kancelář Ondruš & Ondruš a partneři, se sídlem Těsnohlídkova 9,
613 00 Brno,

E.ON Distribuce, a.s., F.A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České

Dotčené správní úřady

Městský úřad Boskovice, TOŽP, Masarykovo nám. 4/2, 680 18 Boskovice

Městský úřad Boskovice, OD, Masarykovo nám. 4/2, 680 18 Boskovice

HZS JMK, Poříčí 22, 678 01 Blansko

KHS JMK Mlýnská 2, 678 01 Blansko

KrÚ JmK OŽP - zde

Ostatní

SUS JmK, Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno

**Obdrží se žádostí o vyvěšení veřejné vyhlášky i zveřejnění způsobem umožňujícím
dálkový přístup**

Obecní úřad Ústup,

Městský úřad Olešnice, stavební úřad, I. stupně, nám. Míru č.p. 20, 679 74 Olešnice,

Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor kancelář hejtmána, oddělení organizační, zde

IČ

70888337

DIC

CZ70888337

Telefon

541651111

Fax

541651369

E-mail

posta@kr-jihomoravsky.cz

Internet

www.kr-jihomoravsky.cz